

Ishaje
v torek, četrtek in
sobota.
Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—.
Posrednica štaviha
1 ul.
Račun poštno-čekovnega
zavoda šte. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in **upravljalstvo**:
Celje
Strossmayerjeva ulica 1.
pritličje.
Rokopisi se ne vračajo.
Oglaš po tarifu.
Telefon int. šte. 65.

Barantači.

(Kako so se v Celju zmenili klerikalci, radikalci in nemški nacionalci.)

Dne 9. t. m. je »Jutro« objavilo pod gornjim naslovom in zaglavjem iz Celja doposlani dopis, ki obravnava razmere pri nas in položaj tik pred volitvami v oblastno skupščino. Članek ponatiskujemo v celoti:

Ze takrat, ko smo isvedeli, da kandidira v Celju pisana družba klerikalcev, Nemcev in radikalov v oblastno skupščino dr. Goričana, za namestnika pa duhovnika prof. Cestnika, smo bili v položaju pojasniti celjskim volilcem, da je pravi mandatar za oblastne volitve pravzaprav prof. Cestnik, dr. Goričan pa samo njegov priganjač v narodno-naprednih vrstah. Kako dobro smo bili informirani, potrjuje izjava predsednika ljubljanske narodno-radikalne organizacije dr. Vl. Ravniharja, ki jo je ta teden podal zagrebškimi »Novostim«. Med drugim pravi: »U gradu Mariboru kandidiraju zajedno Slovenska ljudska stranka, radikalci, Njemci. U gradu Celju imamo sporazum sa klerikalcima, po kome dobijemo predsjednika općine, a ljudovci oblasnog poslanika.«

Ta izjava je dragocena (prva jo je ugotovila »Nova Doba«. — Ured.) zlasti za one celjske volilce, ki so še omahovali, ker jim bo sedaj popolnoma jasno, kam pes taco moli. Mestno občino naj bi torej pobasali v svojo torbo maloštevilni celjski radikalci ter s tem plenom poplačali tudi sotrudništvo Nemcev.

Na radikalnih sestankih se zadnje dni prav pogosto debatira o gospodarstvih težnjah celjskih Nemcev. Radi bi njihov preveliki apetit po mestnem občinskem gospodarstvu potolažili na neki način, ki bi vsaj za nekaj časa zakril prave karte. Zahteve morajo biti zelo visoke, ker je ravno zaradi tega vprašanja že več narodno čutečih članov iz radikalne organizacije izstopilo. — Celjski Nemci prav dobro poznajo zmoglosti radikalne gospode že iz dosedanjega občinskega sveta. Po milosti Narodnega bloka so dobili radikalci za 48 volilcev 4 mandate v občinskem svetu. Takom zadnjega leta so dobili sukurz nekaterih prebežnikov iz drugih strank, ki so jim po mišljenju in tudi po sposobnosti verni bratje. Nemci torej dobro vedo, da bi bili pod event.

županovanjem dr. Goričana — njegova velika ambicioznost se zaenkrat razvija v tej smeri — merodajni činitelji v mestnem občinskem svetu in na mestnem magistratu oni in da bi se jim povrnilo v Celju nekdanji stari lepi časi.

Klerikalci bi se po paktu za mandat v oblastni skupščini odpovedali popolnoma vplivu na mestno občinsko gospodarstvo. Njim gre manj za delo kakor za prestiž, da so končno vendarle spravili tudi Celje, od nekdanji nacionalno napredno trinjavno v osrčje naše Slovenije, pod krivo palico. Njibov kandidat prof. Cestnik je še pri zadnjih celjskih občinskih volitvah ostro obsedel koalicio klerikalnih celjskih voditeljev s celjskimi Nemci, ki jih dobro pozna iz naše preteklosti. Svoje nacionalno mišljenje je tedaj dokumentiral najbolj s tem, da sploh ni šel voliti. Prepričani smo, da za ceno namestništva ne bi bil vstopil v koncern, v katerem bo vpliv nemškega političnega društva daleko nadkriljeval celjsko klerikalno in radikalno strančico. Samoljubje je moglo premotiti njegovo narodno zavest le na ta način, da se mu je ponudil ekvivalent, to je poslaniški mandat v oblastno skupščino.

Zgornje odkritje je namenjeno celjskim volilcem, da sami presodijo, kako globoko je padla v našem javnem življenju politična morala, odkritosrčnost in sploh spoštovanje do volilcev. Posamniki barantajo na stroške velike celokupnosti ter gazijo njene narodne in gospodarske interese samo za to, da bi prišli na površje. Kristus je vzel bič in je očistil svoje svetišče raznih menjalcev in sejmarjev. Volilci celjskega mesta, pokažite pri prihodnjih volitvah tudi vi, da ste svobodni ter narodno čuteči Jugosloveni! Poženite razne barantače enkrat za vselej v ropotarnico.

Politika.

P KANDIDATNE LISTE NAPREDNE FRONTE. Vrstni red škrinjic po srezih (glavarstvih) in imena nosilcev naprednih kandidatnih list (SDS in NSS) za volitve dne 23. januarja: 2. škrinjica. Brežice: Karel Cimperšek, trgovec in posestnik, Sevnica. 3. škrinjica. Krško: Alojzij Šribar, posestnik, Ardro pri Raki. Ptuj: Lovro Petovar, posestnik, Ivanjkovci. 4. škrinjica. Celje (mesto): dr. Anton Božič, odvetnik, Celje. Dol. Lendava: Janez

Preininger, nadučitelj, Dobrovnik, Gor. Grad: dr. Jože Goričar, zdravnik, Mozirje. Konjice: Ignac Kotnik, posestnik in trgovec z lesom, Vitanje. Laško: dr. Joža Bohinjec, ravnatelj, Ljubljana. Ljutomer: dr. Ivan Stojan, notar in župan, Ljutomer. Maribor (desni breg): Jože Finšgar, kmečki sin, Sv. Marjeta na Drav. polju. Maribor (levi breg): Matija Vračič, kmet in župan, Senarska. Maribor (mesto): Josip Mohorko, postajenačelnik, Maribor. Murska Sobot: Štefan Godina, evangeljski župnik, Gor. Petrovci. Prevalje: Peter Mravljak, posestnik, Vuhred. Slovenjgradec: Albert Puncer, trafikant, Slovenjgradec. Šmarje: Anton Perkovič, kmet in župan, Sv. Florijan pri Rogatcu. 5. škrinjica. Celje (okolica): Janko Lešničar, ravnatelj Zadrudne Zveze, Celje.

P AKCIJA ZA SPORAZUM JUŽNIH SLOVENOV. Na proslavi pariške vseučilišne Lige za popolni sporazum med južnimi Slovenci, v glavnem pa med Srbi in Bolgari, je imel francoski delegat v Društvu Narodov Marcel Plaisant govor, v katerih je v živih besedah opisal tragične čase Srbije. Danes hočejo Srbi, Hrvati in Slovenci, čijih država je osnovana na srbski državi, pozabiti bratomorne boje, ki so delili balkanske narode med seboj. Med južnimi Slovenci je vzpostavljena sloga. Sedaj se povodom locarnskega pakta porajajo želje po konsolidaciji z ostalimi narodi balkanskega popotoka. S političnim in moralnim sodelovanjem bi se učvrstilo trajno delo miru. Balkanski narodi, težeči po združitvi, bodo našli oporo v Franciji in Društvu Narodov, kajti Francija ne goji na Balkanu nikakih imperijalističnih teženj.

P NEVARNOST VOJNE V SREDNJI AMERIKI. Ameriška mornarica v centralno ameriških vodah je bila pomnožena za šest ladij, tako da ima USA sedaj v vodah Nikaragve 6 križark, 7 rušilcev, 1 minovca in eno torpedovko. Razen tega pripravlja ameriška mornarica manevre v bližini Panamskega prekopa. Koncentracija ameriške mornarice v omenjenih vodah je v zvezi s konfliktom med USA in Mehiko. Povod koncentraciji je dal mehiški predsednik Calles z nalozom na pravosodnega ministra, v katerem se zahteva popis onih petrolejskih družb, ki niso zadostile obveznostim, ki izhajajo iz

novih zakonov o lastnini petrolejskih vrelcev v Mehiki. Svaha popisa pa je, da se lahko proti tem družbam uveljavijo zakonski postopki. Večina omenjenih družb je v posesti ameriških državljanov. V Mehiki je zavladala panika, ko se je isvedelo za priprave ameriške mornarice. Vendar mehiška vlada ni umaknila zakona, radi česar se pričakuje, da bo lastnina ameriških petrolejskih družb zaplenjena. V tem slučaju bi, kakor se splošno pričakuje, USA takoj prekinile diplomatske odnose s Mehiko.

Celjska kronika.

c NARODNIM VOLILCEM V CELJU. V ponedeljek, dne 10. t. m., ob 8.30 zvečer se vrši v klubovi sobi Celjskega doma prvi sestanek narodnih volilcev mesta Celja. Prosimo zlasti zaupnike SDS in NSS, da se tega sestanka polnoštevilno udeleže.

c REDNI SESTANEK ČLANOV ORG. SDS V CELJU se vrši vsako sredo zvečer v klubovi sobi Celjskega doma. Začetek razprav točno ob pol devatih.

c SODNIŠKI IZPIT je potekal v Ljubljani g. Ferdinand Kvas, avskultant v Celju. Častitamo!

c POROKA. V nedeljo se je poročil g. Vinko Rebek iz znane celjske rodbine z gđ. Tončko Reberškovo iz Celja. Bilo srečno!

c MESTNO GLEDALIŠČE. V torek 11. t. m. bo gostovala Ljubljanska drama z Galsworthyjevo veseligr »Joy«. Nastopijo med drugimi tudi gg. Levar, Rogoz in ge. Marija Vera in Šaričeva. Opozarjamo občinstvo, da bo vsled mnogih predpustnih prireditev gostovanje edino v mesecu januarju in pričakovati je, da bo z ozirom na izvrstno vsebino in prvovrstno zasedbo gledališče razprodano. Vstopnice kakor po navadi pri tvrdki Goričar & Leskovšek.

c VZDRŽIMO SI GLEDALIŠČE! Dramatično društvo v Celju si prizadeva prirediti gostovanja samo prvovrstne kvalitete. Upoštovaje razne prireditve v mesecu januarju ter izdatke, ki jih je imelo občinstvo za božične praznike, je društvo določilo samo eno predstavo v tem mesecu. Kljub nižjim cenam kot so ljubljanske, dasi nastopajo isti igralci, pa je gledališče za to

Charles Dickens. — Ed. Simonic.

Božična povest v prozi.

(A Christmas Carol in Prose.)

(Dalje.)

Sedaj ni bral, marveč hodil kakor obupanec gor in dol. Scrooge je pogledal duha in žalostno kimaje z glavo proti vratom. — Odprla so se in mala deklica, veliko mlajša kakor deček je prihitela v sobo, ga objela okoli vratu, poljubljala in nagovarjala z »ljubi, ljubim brat! — Prišla sem, da te povedem domov, ljubi brat!« je dejal otrok, ploskal z majhnimi ročicami in se smejal. Po te sem prišla, da greš domov, domov!« — »Domov, mala Fani?« je odvrnil deček. — »Da!« je rekel otrok vesel. »Domov za vedno. Oče je prijaznejši kakor je bil navadno, tako da imamo doma prava nebesa. Tako ljubeznivo je govoril nekega pepega večera, ko sem legla v posteljo, da se ga nisem bala še enkrat prositi, naj prideš ti domov. Dejal je: da smeš priti in me poslal z vozom po tebe«, je pripovedovalo dete. »sem se ne boš več vrnil, vse božične počitnice bova preživela skupaj, to bo najveselejši čas.« — »Postala si pravcata dama, mala Fani!« je vzkliknil deček. Ona pa je tleskala z rokami, se smejala in se skušala dotakniti njegove glave. Ker je bila majhna, je stala na prstih, da bi ga objela. Z otroško gorečnostjo ga je vlekla proti vratom, deček

pa se ni branil in jo spremlil. — Strašen glas je zadonel v veži: »Prinesite kovčeg mladega gospoda Scroogea.« V veži se je prikazal sam učitelj, ki je bil v mladega gospoda Scroogea s prezirljivim nasmehom in mu stresel roko. Nato je spremil njega in sestro v mrazotno sobo, podobno ledenici. Na stenah so visele zemljevidi, na oknih so zmrzovali globusi. Prinesel je vrček čudno lahkega vina in kos čudno težkega kolača. V malih porcijah je delil mladima človekoma, istočasno je poslal ven suho služkinjo, naj ponudi kozarček postiljonu. Ta je odgovoril, da je gospodu zelo hvaležen, vendar ako je iste vrste, kakor ga je bil že prej poskusil, se prav lepo zahvaljuje. Ko so privezali kovčeg mladega gospoda Scroogea na voz, sta se otroka od učitelja prisrčno poslovila, se vsedla in veselo odpeljala skozi vrt, hitra kolesa so smukala slano in sneg z zimzelena. — »Vedno je bila nežna bitje, ki bi jo skrivila najmanjša sapica«, je pripomnil duh, »ali imela je zlato srce.« — »Da, to pač«, je vzkliknil Scrooge. »Prav imaš, ne bom ti ugovarjal, duh, Bog obvaruj!« — »Umrla je kot žena«, je pripomnil duh, »in imela, kakor mislim, otroke.« — »Nega«, je odvrnil Scrooge. — »Prav trdiš«, je rekel duh. »tvojega nečaka.« — Scrooge se je razburil in kratko odgovoril: »Da.« — Čeprav sta bila komaj zapustila šolo, sta že šetala po širokih obljudenih cestah nekega mesta, kjer so hodili sem in tja

senčasti ljudje, kjer so se križali senčasti vozi in kočije. Okrašene izložbe so pričale, da je bil tu zopet Božič; bilo je zvečer in ulice so bile razsvetljene. — Duh se je ustavil pri vratih neke trgovine in vprašal Scroogea, ako jo pozna. »Da je ne bi poznal«, je rekel Scrooge. »Ali se nisem tu učil?«

Vstopila sta. Ko je zagledal starega gospoda s pleteno volneno čepico na glavi, sedečega za visokim pisalnim podstavcem, da bi zadel skoraj z glavo v strop, je razburjeno vzkliknil: »Za Boga, to je vendar stari Fezziwig! Bog ga blagoslovi, stari Fezziwig je, kakor je dihal in živel!« Stari Fezziwig je odložil pero ni pogledal na uro, ki je kazala sedem. Pomel je roke, se zasmejal s celim telesom od čevljev do svojega organa dobrohotnosti in zaklical s svojim prijetnim, oljnatim, polnim, mastnim, jovialnim glasom: »Hoj, vidva tam, Ebenezer, Dik!«

Scroogeov prejšnji jaz, sedaj odrasel v mladega moža, je gibčno vstopil, spremljan od svojega tovariša. — »Res, Dik Wilkins«, je dejal Scrooge duhu. »Da, da prav res. Tu je. Zelo rad me je imel Dik. Dobri Dik! Sveta nebesa!« — »Halo, mladiča!« je rekel Fezziwig. »Nocoj se ne bo več delalo. Sveti večer, Ebenezer, Božič. Dik! Zaprita izložba«, je vzkliknil stari Fezziwig in tlesnil z rokami, predno bi moral reči kdo pip! Ne verjamete, kako sta hitela mladeniča. — Ena, dve, tri — sta bila že na ulici — štiri, pet, šest — izložbe so bile

zaprte — sedem, osem, devet — zapore staknjene povprek, predno bi naštel dvanajst, sta bila že zopet v trgovini in prhala kakor dirkači. »Heja!« je zaklical stari Fezziwig ter s čudovito ročnostjo skočil s podstavca. »Pospravita vse v stran, mladiča, da imamo dovolj prostora! Heja, Dik! Urno Ebenezer!« — Ničesar ni bilo, kar bi ne odstranila ali ne mogla odstraniti, ko ju je stari Fezziwig gledal. V eni minuti sta vse izvršila. Vsak premakljivi predmet sta potisnila v kot, kakor da bi se ga nikoli več ne rabilo. Tla sta pometla, svetilke očistila, naložila oglja na ogenj in trgovina se je izpremenila v udobno, gorko, suho in svetlo plesno dvorano. Vstopil je godec z notami ter se vsedel k visokemu podstavcu, ga spremlil v orkester in igral, da je bilo veselje. — Vstopila je gosa Fezziwig, polna smeha in dobre volje. Vstopile so tri gospodične Fezziwig, žarne in ljubke. Vstopilo je šest mladih oboževalcev, katerih srca so ranile. Vstopili so vsi mladeniči in mladenke, nastavljenici pri tvrdki. Vstopila je služkinja z bratrančem, pekcom. Vstopila je kuharica s prijateljem njenega brata, mlekarjem. Vstopil je mladič od tam preko, ki so ga sumničili, da ni dobil pri svojem gospodarju dovolj hrane, skušal se je skriti za deklico iz sosedne hiše, o kateri je bilo dokazano, da jo je njena gospodinja prijela za ušesa. Vstopili so vsi, drug za drugim, nekateri plaho, nekateri drzno, nekateri ljubko, neka-

predstavo se popolnoma prazno, kar jasno dokazuje, da je celjsko občinstvo popolnoma izgubilo zanimanje za naš teater. Ne bo kazalo drugače, da tudi tu kulturno društvo usahne vsled apatičnosti publike.

c LJUDSKO VSEUCILIŠČE V CELJU. V ponedeljek 10. t. m. bo predaval g. primarij dr. Rajšp. O nekaterih zastopnikih naravnega zdravilstva in propagatorjih tajnih zdravilnih sredstev v Nemčiji. — Predavanje obeta biti zelo zanimivo.

c PLESNI VENČEK MATURANTOV se bo vršil 15. t. m. v Narodnem domu. Sviral bo Negodetov Jazz-band. Zanimanje za prireditev je splošno.

c PODPORNO DRUŠTVO ZA REVNE OTROKE V GABERJU. Četrti redni letni občni zbor priredi Podporno društvo za revne otroke v Gaberju v četrtek, dne 13. januarja 1927 ob 7. uri zvečer v posebni sobi g. Permozerja v Gaberju s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo tajnika, blagajnika in rač. pregledovalca. 3. Volitev odbora, namestnikov in dveh rač. pregledovalcev. 4. Določitev članarine za leto 1927. 5. Slučajnosti. — P. n. člane prosimo, da se občnega zbora zanesljivo udeležijo, ter pripeljejo še svoje tovariše in tovarišice, ki so našem društvu naklonjeni. — Odbor.

c SESTANEK ČLANSTVA CELJSKEGA SOKOLA. Celokupno članstvo Školskega društva v Celju pozivamo, da se udeležijo sestanka v ponedeljek 10. t. m. ob 20. uri v društveni telovadnici, kjer se bo sestavljala kandidatna lista za novi odbor, ki se mora izvoliti na društvenem občnem zboru dne 13. t. m. — Odbor.

c ZBIRKA ZA SOKOLA. Na gostiji Rehek-Reberšek je bilo nabrano za Celjskega Sokola 170 Din.

c OTVORITEV KAVARNE. Kavarna »Central« v Prešernovi ulici, je začela po daljšem času zopet obratovati.

c PRELOŽITEV OBČNEGA ZBORRA SPD. Za v ponedeljek nameravani občni zbor Celjskega pevskega društva se preloži radi nenadnih ovir na prihodnji ponedeljek 17. t. m. Danes, dne 10. se vrši občajna pevska vaja za mešan zbor. Točno — vse in vsi!

c NOČNA SLUŽBA V LEKARNI. Ta teden ima nočno službo lekarna »Pri Orlu« na Glavnem trgu.

c KONKURZ JE RAZGLAŠEN o imovini Ludovika Jungerja in Katarine Jungerjeve, prekaševalcev in posestnikov v Celju. Prvi zbor upnikov 24. t. m. ob 9. uri dopoldne, oglasitveni rok do 15. februarja, ugotovitevni narok 14. marca ob 9. uri dopoldne.

c MOŠKA URA NAJDNA. V preteklem letu je bila najdna v Gaberju na cesti za Westenovo tovarno moška žepna ura. Lastnik se še do danes ni tukaj zglasil in sploh ni izgube prijavil. Oseba, ki je najdeno uro izgubila, naj se zglasi 31. jan. 1927 v tu-

kajšnjem uradu v svrhu ugotovitve lastništva. — Sreski poglavar v Celju.

c ZENSKA URA NAJDNA. V preteklem letu je bila najdna na tukajšnjem kolodvoru pri prihodu savinjskega vlaka ženska ura in je bila tu deponirana. To uro je baje izgubila neka učiteljica iz gornje Savinjske doline. Lastnica ure naj se zglasi v tuk. uradu do 31. jan. t. l. v svrhu ugotovitve lastništva. — Sreski poglavar v Celju.

c JAVNA ZAHVALA vsem, ki so prispevali za pogreb umrle Rezi Polenšek, oobito pa č. g. opatu za spremstvo, ki ga je opravil brezplačno. Ostanek v znesku 410 Din je bil darovan 73-letnemu bratu umrle, ki se nahaja v velikem pomanjkanju. — N.

c ZAHVALA. Učiteljski gospodarski in kreditni zadrugi v Celju je podarila knjigarna Gorčičar & Leskovšek 500 Din, za kar naj bo izrečena zahvala. Svojim zadrugnikom je toplo priporočamo.

c STISKALNICA NA PRODAJ. (Razglas.) Na mestnem posestvu v Liscah, poprej Higerspergerjevem posestvu, se nahaja velika stiskalnica, kompletna in obsežna, iz trdega lesa, ki se lahko prodaja, ker se več ne potrebuje. Kdor misli kupiti, naj si jo ogleda ter pri mestnem magistratu stavi svojo ponudbo. — Mestni magistrat celjski.

c JAVNA BOLNICA V CELJU IN HIRALNICA V VOJNIKU razpisujeta dobavo kruha in mesa za čas do 30. junija 1927. Natančneje v oglasih.

c ZGLASITEV GODBENIKOV ROJ. 1886. DO 1896. (Razglas.) Ker je občinstvo tuur. razglas št. 4947/26 z dne 18. dec. 1926. glasom katerega so se pozivali godbeniki rojstnih letnikov 1886 do 1896, da se zglašijo, napačno tolnačilo, se ponovno razglašajo, da se morajo zglašiti vsi godbeniki kakor tudi oni, ki so godbe večji. Vsled tega poziva mponovno vse v poltev prihajajoče godbenike in godbe večje voj. obveznike rojstnih letnikov 1886 do 1896, ki bivaajo v območju mesta Celje in sicer ne glede na pristojnost, da se zadevno osebno zglašijo do vključno 18. t. m. pri podpisnem uradu v sobi št. 14. I. nadstropje med navadnimi uradnimi urami, to je od 8. do 12. ure dopoldne. Odsotne morajo do določenega termina prijaviti njihovi družinski člani, stanovanje ali delodajalci. Nevednost o tem razglasu ne opravičuje. — Mestni magistrat celjski.

c DAVŠČINE MESTNI OBČINI. Veliki župan mariborske oblasti je podaljšal veljavnost svoje naredbe z dne 4. jan. 1926 U br. 17873/5 do dne 31. januarja 1927 ter dovolil sporazumno z delegacijo ministristva financ v Ljubljani, da pobira mestna občina celjska do 31. januarja 1927 vse s to naredbo ji dovoljene davščine, vstevši tudi davščino na prenočišča in občinsko cestno naklado ter vse samostojne občinske doklade in naklade v isti izmeri ter na isti davčni podlagi kakor v letu 1926.

dajo. Borza kot taka nima nobenega opravila s poslom, ničesar s kvaliteto izdelka, ničesar s proizvodnjo, niti s pomnoženjem ali znižanjem v podjetju naloženega kapitala. Cena delnice je dostikrat samo od tega odvisna, koliko ljudi hoče kupiti na trgu ponujane delnice.

Industrija je kaj drugega kakor je denar. Ona se sestavlja od izmišljanja, dela in od vodstva. Seveda rabi industrija denarja. Ali za vsako podjetje je najboljšje če njegov denar pride iz rok odjemalcev njegovih izdelkov; vsak drugi denar ovira prosih podjetja. Poprej se je mislilo, da je podjetje samo za lastnika, danes pa mnogi mislijo, da je samo za tiste, ki so v njem zaposleni, na prvem mestu za delavce.

Podjetje ni za to tu, da zasluži denar kapitalistu ali pa delavcu. Ta in oni imata o tem jako podmožganske nazore; samo v tem se razlikujeta, kdo bi moral dobiti plen. Zelo resno se je stavil predlog, naj se ves dobiček, ki se doseže s poboljšanjem vodstva, prideli mezdami. Ali na ta dobiček ima pravico občinstvo? Lastniki pa niso občinstvo, tudi ne nastavljenči. Ti in oni najdejo svojo nagrado v povečanih razpečavi, ki je posledica znižanih cen.

V proizvodnji ni treba nobenega prekinjenja; brezposelnost ni neizogibna. Kakor se medicinska znanost trudi, da bi naša zdravju stalnost, tako nam more blagostanje zasigurati samo

— O tej zadevi je občina objavila razglas št. 84/1927.

c MRTVECI V DECEMBRU. — Umrli so meseca decembra v mestu Celju: Sentočnik Matija, posestnik iz Vianje vadi, 48 let in Polenišek Terezija, vezalka, 70 let; v javni bolnici: Kulich Vojteh, kamnosek in Celja, 66 let; Zupancič Gašper, posest. iz Št. Jurja ob Taboru, 65 let; Koren Vera, hči pekova, moj iz Vitanja, 7 let; Kovač Jakob, najemnik iz Polzele, 54 let; Barič Alojz, sin delavca iz Huma ob Sotli, 15 let; Rančigaj Fanika, tovarniška delavka iz Petrovc, 31 let; Jerše Leon, postovodja žel. postaje v Šmarju pri Ješah, 44 let; Škerbec Josip, otrok služkinje iz Drenskega rebra, 17 mesecev; Brečko Amadija, najemnica iz Petrovc, 28 let; Vecej Helena, občinska reva iz Polzele, 72 let; Lorger Franc, kočar iz Draže vasi, 62 let; Kores Janez, kamnosek iz Sv. Roka ob Sotli, 39 let; Tonjko Jožef, berač iz Teharji, 64 let; Svetko Terezija, dminarica iz Polzele, 43 let; Toplšek Neža, brezposelna iz celjske okolice, 52 let; Regula Franc, posestnik iz Št. Jurja ob j. ž., 36 let; Logvart Franjo, težak iz Vojnika, 49 let; Kranje Marija, sobarica iz Štor, 28 let; Drogenik Marija, delavčeva žena iz Trbovelj, 50 let; Kovačič Anton, posestnik Blatnik Alojz, redov. 11. čete, 39. pp. iz Bizeljskega, 32 let. V vojaški bolnici: c Drsnitiče pri Diehtu je od ponedeljka, dne 10. t. m. vsak dan do 21. ure odprto.

Kino.

KINO GABERJE. V ponedeljek, torek in sredo se predvaja romantična drama v 6 dejanjih »Krona in ljubezen«. Film nas popelje v sredno burnega življenja, pred nami se odigra revolucija in gledamo strahote revolucijskega sodišča.

MESTNI KINO. Ponedeljek, torek in sredo vefilm v 7 dejanjih »Harlem«. V filmu vidimo krasne slike iz Orienta in njegovo razkošnost. Film spada med najsijajnejša dela francoske filmske produkcije.

Štrom domovino.

š MISS YUGOSLAVIA. V sredo je bila v Berlinu končno izvršena izbira lepotic »Tanameta«, ki bodo odpisane v filmsko mesto Hollywood kot najlepša evropska dekleta. Izmed jugoslovenskih tekmovalk je bila izbrana kot »Miss Yougoslavia« gld. Štefica Vidačić iz Zagreba. Tudi ostali dve jugoslovenski krasotici gospodinjici Nada Pogačnikova iz Gorice in Danica Živanovičeva iz Beograda sta bili pridržani v Berlinu ter bosta angažirani za »Fanamet« filme.

š VELIKANSKA DOLARSKA DEDŠČINA. Nenavadna sreča je doletela mizarja Ziglerja v Subotici. — Ameriški konzulat mu je sporočil, da

mu je njegov stric v Ameriki zapustil 4 in pol milijona dolarjev. Na vprašanje, kaj hoče početi s tem denarjem, je srečni dedič odgovoril, da bo predvsem začel zdlati hiše, da ublaži stanovanjsko budo.

š TESTAMENT PANTE GAVRILLOVIČA. Sodišče je odprlo oporoko našega poslanika Pante Gavriloviča. Oporoka je bila napisana 1. avgusta 1925. Ohridske vinograde pok. Gavriloviča, vrednostne papirje, dragocenosti in hišo v Ohridu zapuščajo svojemu nečaku, prvemu tajniku poslanstva v Egiptu, Grubčeviću, njegovi sestri je podelil 300.000 Din. Po 100.000 Din je zapustil fondu vojnih invalidov in vojne siročadi. Pol milijona dinarjev zapuščajo fondu za dva dijaka v Ohridu, ki pa se morata posvetiti vojni akademiji. Končno zapuščajo 400.000 Din za popravilo cerkve Čelnice v Ohridu.

š ITO» pasta za zobe — najboljša.

š PET ARETAGIJ. Po Ljubljani se je v sredo v jutro pričela kolportirati vest o senzacionalni poštni tatvini. Iz prometnega avtomobila je bila namreč v torek zvečer ukradena denarna vreča, vsebujoča 79.000 Din. V torek, okrog 10. ure se je odepjal poštni avtomobil z glavne pošte na kolodvor, da odda tam razne pošiljke. S kolodvorja je odšel avto v Moste, kjer je bila poleg drugih pošiljk prevzeta tudi ena denarna vreča. Na poštnem uradu na Zaloški cesti je bila avtomobil spremljajočemu oseboji izročena še druga denarna vreča, nakaer je avto odpramil nujne pošiljke na kolodvor, odkoder se je vrnil zopet na glavno pošto, da tamkaj preda preostanek pošiljk, ki bi imele biti ekspedirane naslednjega dne. — Pošta je bila v redu predana kontrolerju g. Šumiju, manjkala pa je denarna vreča z 79.000 Din, ki je bila sprojeta in v redu vročena na poštnem uradu na Zaloški cesti. — Zadeva je zagonetna. Prijeli so pet oseb, na katere leti sum. Ker je šofer Mandelj tatvino priznal, so vse druge izpustili.

š IZ RUSIJE SE JE OGLASIL. Posestnica Franciška Kurent iz Čer je prejela iz Rusije obvestilo svojega moža, o katerem je bila že več let prepričana, da je mrtev, naj mu nemudoma pošlje vse dokumente, da se more vrniti v domovino. Posestnik Kurent je bil ujet od Rusov kmalu v začetku svetovne vojne.

š NENADNA SMRT DALMATINSKO-ISTRŠKEGA ŠKOFA. Iz Šibenika poročajo o nenadni smrti dalmatinsko-istrškega škofa Danila Pantelica. Škof je prispel v soboto z brzovlakom čil in zdrav v Šibenik. Zjutraj so našli mrtvega v postelji. Zadeval ga je srčna kap. Pokojni je bil star 62 let. Med verniki svoje škofije je bil zelo priljubljen.

š ZARADI BOLEZNI SI JE IZBODEL OKO. V osebnem vlaku Mostar-Sarajevo se je te dni pripetil nenavaden dogodek. Seljak Ahmed Drešnjak se je zaradi očesne bolezni peljal v bolnico v Sarajevo. Na potu so ga bo-

teri nerodno, nekateri suvaje, nekateri počasi. Vsi so vstopili tako ali tako. Vsi so zaplesali, dvajset parov hkrati, roko v roki napol v krogu in zopet nazaj, po sredi dolj in zopet gori, naokrog v najrazličnejših skupinah. Stari par je obstal na narobnem mestu in novi par je začel znova; končno sami začetni pari in nobenega zaključnega para. Potem je plesnik stari Fezziwig z rokami, da ustavi ples, rekoč: »Dobro napravljeno!«, in godec je pomočil razgreti obraz v vrč porterja, ki so ga bili nalašč za to pripravili. Ko se je zopet prikazal, je znova začel, čeprav se ni bilo nobenih plesalcev, kakor bi odnesli prejšnjega godca skozi okno izmučenega domov in je prišel novi godec, ki je hotel vsakega vzpodbuditi ali pa poginiti. (Dalje pride.)

Em. Lilek.

Henry Ford.

(Predavanje na celjskem Ljudskem vseučilišču.)

(Dalje.)

8. Denar, podjetje, delnice in borza. Škodljivo vmešavanje upravne in zakonodajne oblasti v produkcijo.

Denar je roba, ki jo rabimo kakor n. pr. premog in železo. Na pogrešnem razumevanju zveze med denarjem in podjetjem je kriva borza. Ljudje mislijo, da podjetje uspeva, če delnice kvišku grejo, in da slabo stoji, če pa-

znanstveno izolani. Naš recept za težke čase obstoji v znižanju cen in v zvišanju mezd. Trebalo bi samo skupnega napore nekoliko večjih družb, da na tak način omiliijo strahote vsake gospodarske bede, ki ni povzročena od vojne ali pa naravnih katastrof. Velike socialne izgube nas samo radi tega zadenejo, ker ne pretresujemo gospodarskih vprašanj, dokler se solnce toplo greje.

Najžalostnejša pa je misel, da ima vlada poseči v kolesa ekonomske mašine. Vlada more tvoriti monopol, ali ni v stanu ti dati možnost za nakupovanje blaga; ona more odrediti to in ono, ali ti ne more dati nobene zaloge izdelkov; ona ti more zaukazati Prissnitzove obkladke v obliki obljud, ali ona ni zmožna pomagati kakšnemu podjetju, da bi moglo stati na lastnih nogah. Vmešavanje vlade se izraža v tem, da pobira visoke davke; z njimi dobljeni denar pa razdeli med one, ki najglasneje tarnajo. Milodarnost pa pomeni samo izbegavanje napore.

Vsi programi, ki so sestavljeni na temelju predpostavke, da je vlada neizčrpna zaloga vsakojakih privilegij in ugodnosti, vsi predlogi, da mora država za ta društveni razred to, za drugi pa ono storiti, in ki izvenijo v trditev: »Mi moremo državo prisiliti, da ona za nas dela« — so izraz beračijske duševnosti. Ves ta pokret, ki meri na odvisnost od vlade, ni samo načelno kriv, ampak ubija tudi možnost, da se izvrši

ono dobro, katero se hoče s takšnim beračenjem doseči. Vlada ne more ničesar dati, česar ni sama poprej dobila. Ko so n. pr. ruski revolucionarji sebi vlado prisvojili, kaj so našli? Tisočletno carstvo ni hotelo prikazati se; namesto tega je nastalo kaotično stanje, in kar je bilo na starem redu dobrega, to je vse šlo v izgubo. Proroki novega sistema so morali priznati, da nikjer ni bilo ne blagoslovljenega blaga za razdelitev, pa niti navadnega kruha ne!

Predeli naše zakonodavne mašine so prenatrpani s predlogi, naj se delijo darovi na vse strani, naj se ustanovijo v pretirani meri oskrbovalnice, da ne bi ostal nobeden kotic našega življenja brez protekcije in kontrole naših vladnih uradnikov in da bi se tako brez kraja dajale ugodnosti nemu razredu proti drugemu. Pri zakonodavcih se je ukoreninila misel, da je njihova naloga skrbeti za narod kot do jilje, namesto da očistijo polja za delo, da more narod sam zase skrbeti. Gospodarstvo naše vlade je naravnost povsem krivo. Večina zakonov gospodarskega značaja je narekovana od namer, obuzdati človeško sebičnost, ki se vmešava v vsaki dobičakosni posej. Tega pa ne znore nobeden zakon. Rezultat takšnega poskusa obstoji samo v tem, da je poslovanje ovirano. Zakonodavne odredbe morejo šteti za najhujšem slučaju samo pomanjkanje poslovne ustanove. (Dalje pride.)

ločine tako prevladale, da si je s šivan-
ko sam izbedel oko, ki je takoj popol-
noma isteklo. Kakor je izjavil, so bole-
čine potem takoj ponehale.

ZAGONETEN UMOR. V Ruc-
manjih pri Ormožu je bil dne 28. de-
cembra zvečer ustreljen posestrfik To-
mas Šilak. Ko je svedec v krogu svojih
domačih in nekaterih znancev luščil
bučno seme, je okrog pol 11. ure svedec
nenadoma počil strel. Neznani zločinec
je streljal skozi zaprto okno. Kroglja je
sadela gospodarja naravnost v srce.
Smrtno zadet se je zgrudil na posteljo
ter bil par minut kasneje mrtev. Kdo
in zakaj je streljal, je prava zagonetka,
ker je bil Šilak povsod spoštovan in
prijubljen. Ze lansko spomlad je bil
na njega izvršen slični napad. Takrat
je zločinec streljal s šibrami in je bil
Šilak le lahko ranjen. Orožništvo je
vedlo strogo preiskavo.

**MESČANSKA ŠOLA V VOJNI-
KU.** Trg Vojnik vidno napreduje v go-
spodarskem in v prosvetnem oziru ka-
kor tudi po zunanji lepoti. Komu se
ima zahvaliti? Tržani in okoličani do-
bro vedo imena onih moč, ki so se tru-
dili za procvit trga in okolice do svoje
smrti. Pomajo tudi one, ki ne gledajo
le na svoj šep, ampak delajo še danda-
nes za boljšo bodočnost ljudstva. Voj-
nik je važna trgovska postaja ob dr-
žavni cesti in je splošno gospodarsko
in kulturno središče bližnjih vasi:
Frankovo, Dobra, Smartno, Nova
osrtek in drugih. To važnost trga so
imeeli pred očmi tudi Nemci, ki so si
hoteli napraviti tu svojo germansko
tržnjava. Kot nje fundament so post-
avili »Schulvereinsko« šolo, koje poslop-
je služi sedaj že četrto leto za meščan-
sko šolo. Le žal, da niso postavili večje-
ga poslopja! Stavba, ki ima poleg rav-
nateljevega stanovanja le tri učne so-
be, je premajhna za šolo te vrste. Radi
pomanjkanja učnih sob se ni moglo v
tekočem kakor tudi v preteklem šol-
skem letu otvoriti 4. razreda. Ker torej
stavba ne odgovarja predpisom, je
oblast zadnje dni stavila ultimatum, da se
poslopje dotiže ali pa ukine šola. Ko to
čujemo, se vrši v srcih merodajnih
moč važna odločitev. — Močje! V vaše
roke vam je izročena usoda prosvetne-
ga hrama, vam je izročena bodočnost
tisotnih otrok in njihov potomcev! Pre-
svojajte stvar s splošnega stališča, ne z
osebnega, saj zastopate ljudstvo, a ne
samega sebe! Ako izgubite zavod, ga ne
dobite nikdar več! Napačno je misliti,
da vzgaja meščanska šola mladino le
za mesta ostruma za nadaljno izobra-
zbo. Ne! To mnenje je last le onih, ki je
ne poznajo. Čitj kmetiško-obrtne me-
ščanske šole, kakorkoli mora postati
vojniška, je predvsem vzgajati dobre
člane srednjega stanu in kmetijstva.
Novi časi zahtevajo od obrtnika, od
kmeta in od vsakega več izobrazbe ka-
kor do sedaj. Vojničani iz trga in oko-
lic se do danes niso bali stroškov za na-
predek trga. To nam potrjuje pone-
ne cerkve, mogočno doneči zvonovi, go-
spodarsko-važna posojilnica, gledališki
dom, električna razsvetljava itd. Ta na-
rodna zavest in dobra srca naj bodo
porok, da se tudi tega bremena ne bodo
plašili. Vaši otroci in otroci sosedov se
vas bodo hvalešno spominjali. S prstom
bodo pa kazali na one in jih kleli, ki bi
morebiti povzročili, da se jim zaprejo
vrata do izobrazbe.

Dr. L. B.

Krst Jugoslavije.

(Fantastična slika iz l. 193.)

(Dalje.)

Naenkrat je Sovič planil kot ris v
veliki grm, z močno roko razklenil ve-
je in — stal je v skalnati duplini. »Mož
Bog! Sam dobri angel me je pripeljal
semkaj«, je šepnil, sopes od razburje-
nja. Z naglino, kakor bi šlo za življenje
in smrt, je tipal okrog sebe, dokler ni
našel tega, kar je iskal. Bili so to štirje
večji in manjši zaboji, v njih pa — dve
strojni puški in naboji.

Sovič si je oddahnil. Kako dolgo
je že tega? Ko so oddelki njegovega
polka, tudi oni s strojnimi puškami,
zapuščali fronte, je takratni štabni na-
rednik Sovič, sledeč hipnemu domisle-
ku, skrivaj naložil dve najboljši stroj-
nici in dva zaboja nabojev na dno
trenskega voza, ki so ga s provijantom
in drugo ropotijo vzeli s seboj. Bog ve
— si je bil mislil —, če nam prej ali
slej ne bo prav prišla ta avstrijska za-
puščina!

Bližu Sv. Ožbalta ob Dravi, kjer
so na maršu v kadereko, mesto preno-
čili, je ta »vojni plen« natovoril mu-
lam, ga spravil na vrh k Sv. Duhu in
ga takoj, še isto noč, skril v tej duplini,
za katero je vedel še izza svojih pastir-
skih let. Nato je pomiril svojece, pre-
bil s njimi v ljubezni in veselju pol ure,
ne da bi jim le z besedico črhnil o svo-
jem »zakladu«, kakor je sam pri sebi
imenoval rekvirirani in skriti ropo-
tarki, ter se povrnil k svojim tovari-
šem, ko je še vse spalo.

To je bilo takrat, v tistih burnih,
pa romantičnih dnevih, in Sovič je bil
v toku poznejših let ter dogodkov po-
polnoma pozabil na grapo, duplino in
strojnici. Danes pa ga je menda višja
sila napotila, haš v ta kraj. Čemu? Iz
kubanih nagibov? Kdo bi mogel na to
odgovoriti!

Nežno, z ljubeznijo je božal Sovič
mrzli teleci pušk, s tipanjem prebhe-
val, ali je še vse v redu, z ruto snažil in
brisal ustroj in bil tako zatopljen v ta
posel, da se je vzdramil šele, ko je
začel korake in glasove pred duplino,
ki so mimo prihajali in odhajali. Sedaj
se je spomnil, da je za polnoč sklical
sestaneke svojih zvestih pri Begovi lipi.
Vstal je, položil spet vse nazaj v cunje
in zaboje ter stopil ven.

Prvi krajec je bil ravno prikukal
izza megle in zvedavo iščilja med dre-
vesi Korenovega gaja. Tam, okrog sto-
letne, košate lipe se je bilo zbralo nad
20 mož in mladeničev. Pritajeno so
razpravljali med seboj, ko je vstopil
med nje Sovič. Imeli so ga vsi radi.
Daleč makroli, po celem Kozjaku, in po
vseh Dravski dolini je bil znan in pri-
jubljen kot neustrašeni, nesebični vod-
ja prvih Jugoslovanov na severu.

Veselo, pa tudi radovedno so ga
pozdravili. Z mehikimi besedami jim je
izčrpnno obrazložil vse svoje doživljaje
zadnjih dni. Za njega ni bilo nobenega
dvoma več o tem, da se plete po vsem
grebenu obmejnih gora velikopotezna
zarota državi in narodu sovražnih ele-
mentov, niti da je ostrovrški župan
njen načelnik, ali vsaj eden glavnih vo-
dij. Pojasnil jim je nevarnost položaja,
v katerem se nahajajo vsled peklenške-

ga načrta teh Judejev likarijotov, pri-
praviti z demoralizacijo obmejnega na-
roda ugodno torišče za prevrat ob pri-
liki vojaških dogodkov, ki pridejo
severa. Ni jim zamolčal neuspeh, ki ga
je žel v Mariboru, v tem obsejalnem,
fejajšem obmejnem mestu, v tem gne-
zdu dvoživk, ki so podnevi zvesti dr-
žavljeni, ponoči pa zažigajo kadiča ve-
soljni materi Germaniji.

Svetoval jim je, naj bodo na opre-
zu za sebe in svoje, na drugi strani pa
naj v strajni organizaciji izsledujejo
županove prekucuhe, dokler ne bodo
razkrinkani vsi ter zrel za roko pra-
vice. V prvi vrsti pa naj bo en-
kat pastir odpravljen, se bo razkropila
v nemoč tudi njegova čreda.

Živahno so mu pritrjevali fantje,
pa tudi retni, izkušeni močje so mu
segli v roke, ko se naenkrat v neposred-
nji bližini zabliskalo v mesečini bjo-
neti žandarjev. Zaslial se je rezki: »V
imenu zakona! Stojte, zarotniki, puš-
galci!»

V hipu je bilo nekaj starejših pri-
jetih, večina pa so se, kakor bi šnil,
razpršili na vse strani med grmovje.
Štrelji so počkali v noč, dva, trije so za-
stokali in obležali, skozi hosto pa so
prihujeno bežale sključene postave in
izginile v noč.

Med njimi tudi Sovič. Bežal je v
smerni proti propadu, tja, kjer je imel
skrit svoj zaklad, svoji strojnici. Divji
gnev je sršel iz njegovih oči in v srcu
se mu je porajala polagoma, še podma-
vestno, strašna misel. Kaj, ko bi...? Toda
premisli si je in obstal. Še pra-
vočasno se je spomnil, da bi spravil
vendar v smrtno nevarnost poleg svo-
jih nasledovalcev tudi lastne somišlje-
nike, ki so sedaj ujeti. Previdno se je
zato vračal, s trebuchom drsajoč po tleh,
nazaj proti zborovališču.

Tam so orožniki haš vklepali kakih
pet, šest njegovih tovarišev. Zraven pa
je stal z bikovko v roki — župan Po-
totschnigg in njegov sin Henrik. Vpila
sta nad prestrašenimi kmeti in jih su-
vala, a župan je vihtel bikovko, da ga
je še celo vodja žandarjev mora miriti
in svariiti.

To noč se Sovič ni prikazal na
svojem domu. Lačen in utrujen do
smrti se je podal v duplino. Tam se je
kročevito ihtel od srda, vrgel na svoji
strojnici. Strašna malodušnost se je
borila v njem z junaško vztrajnostjo.
Zmagoslavna nada, ki mu je slikala
pred oči pobebo nad vsemi osebnimi in
narodovimi nasprotniki, je menjavala
z breznejnim obupom, dokler ni okrep-
čujoč spanec napravil konec tej raz-
dvojenosti.

Drugi dan je Sovič pri luči še na-
tančneje ogledal in preiskaval strojni
puški in nehote je spravil obe v bojno
stanje. Bilo ju je treba le prijeti, od-
nesti in sprožiti. Zamišljen ju je božal,
kakor nekda svoj deca, ko je bila še
nebojstvena. Najbolj pa Bogdano, svojo
edinko. Kako veselje je bil imel, ko so
mu jo po rojstvu položili v naročje.
»Bog jo je dala, je vzklivil in tudi kr-
stiti jo je pustil zato za Bogdano.

Zunaj je solnce pripekalo kakor
za stavo, kakor da hoče izsušiti ljudem
možgane. Sovič se je prijel za glavo. V
duplini je bil zrak suh, da bi ga lahko
rezal. Komaj se je dalo dihati. Pri tem
pa taka tišina, da bi slisal šivanke
pasti. Nobeno ptičje petje se ni glasilo
v vejevju. (Dalje pride.)

Razgled po svetu.

r Petar v Benetkah. V palači
kneza Ciary je izbruhnil preteklo noč
velik požar. Ogenj se je hitro razširil.
Krasen strop velike dvorane, okrašen
z zlatimi stukturnimi ornamentmi se je
zrušil in pokopal zbirke pohištva iz
16. in 17. stoletja ter dragocene slike
pod svojimi ruševinami. Požar je nastal
radi neprevidnega ravnanja pri ognjšču.
Škoda je ogromna.

r Tihotapevke dijamantov iz Ev-
rope v Ameriko. Preteklo nedelje so
policijski organi v Newyorku zaplenili
policijske dijamantov vrednih 25.000
funtov. Dijamanti so bili skriti v no-
gavici nekoga mornarja, ki je pripel
iz Antwerpna. — Carinarnica domneva,
da gre za organizirane tihotapeke družbe,
ki ima svoj sedež v Evropi in pošilja
dijamante potem mornarjev iz angle-
ških luk.

r Kako stanujejo filmski svedo-
ci. Največ filmskih igralcev, svedci in
div stanuje v filmskem osrčju Holly-
wooda. V predmestju Beverly-Hills so
si mnogi zgradili prekrasne vile. Svoje
lastne vile ima nad 100 igralcev, a
ostali si jih šole grade. Najlepše hiše
ima Harold Lloyd, čegar vila je vredna
baje poldrugi milijon dolarjev (90 mi-
lijonov dinarjev). Vila znane filmske
avtorice Frances Marion je vredna
okoli 550.000 dolarjev, vile zakoncev
Fairbanks in Pickford pa cenijo na
300.000 dolarjev. Ostali filmski igralci,
take Gloria Swanson, Pola Negri, Charlie
Chaplin in drugi imajo lične vile, od
katerih je vsaka najmanj vredna 75.000
dolarjev.

r Romunske izgube v svetovni
vojni. Po statistiki, ki je izdelal
romunski polkovnik Cristescu, je padlo
v svetovni vojni 97.333 Romunov. V
bojih leta 1919 jih je padlo 21.342,
dočim je bilo ranjenih 75.316. Iginilo
je 51.425 mož, vjetih je bilo 221.036.
Od teh je ostalo v vjetništvu ali po-
mrlo 70.660 mož. V celoti je Romunija
izgubila 223.287 mož, v svetovni vojni
pa niti tretjina tega, kajti okupacija
Romunije po avstrijskih četah se je
izvršila brez bojev.

r PREPOVED SOCIJALNE DE-
MOKRACIJE V TURČIJI. »Vahit«
poročila iz Angore, da je vlada v sporu-
umu s parlamentarnim odborom za su-
nanje zdove odklonila preinajo za
ustanovitve socijalno - demokratske
stranke v Turčiji, ki jo je predložil dr.
Hasan Riza beg. Ta politik je še pred
par leti ustanovil socijalistično organi-
zacijo in tudi njeno glasilo, ki ju je pa
kasneje vlada prepovedala.

r NOVA EKSPEDICIJA SVENA
HEDINA. Sven Hedin, ki se sedaj mu-
di v Pekingu, namerava nastopiti novo
ekspedicijo v Centralno Azijo.

r KRVAVO MAŠČEVANJE ZA-
VRNJENEGA ZAROČENCA. V Rimu
se je odigral na javni ulici kaj nena-
vaden prizor. Neki Darjo je arečal na
cesti svojo bivšo nevesto. Mladca sta
bila še delj časa med seboj skregana.
Zato je Darjo zarochenko posval, naj
nemudoma spremeni svoje obnašanje
napram njemu. Ona pa je njegov poziv
zavrnila. To je mladega moča tako raz-
kačilo, da se je vrgel nanjo ter ji od-
griznil nos.

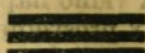
Razširjajte „Novo Dobo“!

Uprava javne bolnice v Celju
razpisuje
dobavo mesa in kruha za I. polletje leta 1927.
Podrobni pogoji so interesentom na razpo-
lago pri upravi zavoda proti plačilu pri-
stojbine Din 5.—. S 100 Din kolkovane
ponudbe je poslati v zapečatenem zavitku
upravi javne bolnice v Celju najkasneje do
12. ure dne 18. januarja 1927.

Upraviteljstvo hiralnice v Vojniku
razpisuje
dobavo mesa in kruha
za čas do 30. junija 1927.
Podrobni pogoji so interesentom na raz-
polago pri upravi zavoda proti plačilu
pristojbine 5 Din. S 100 Din kolkovane
ponudbe je poslati v zapečatenem zavitku
upraviteljstvu hiralnice najkasneje do
12. ure dne 18. januarja 1927.
Upraviteljstvo.

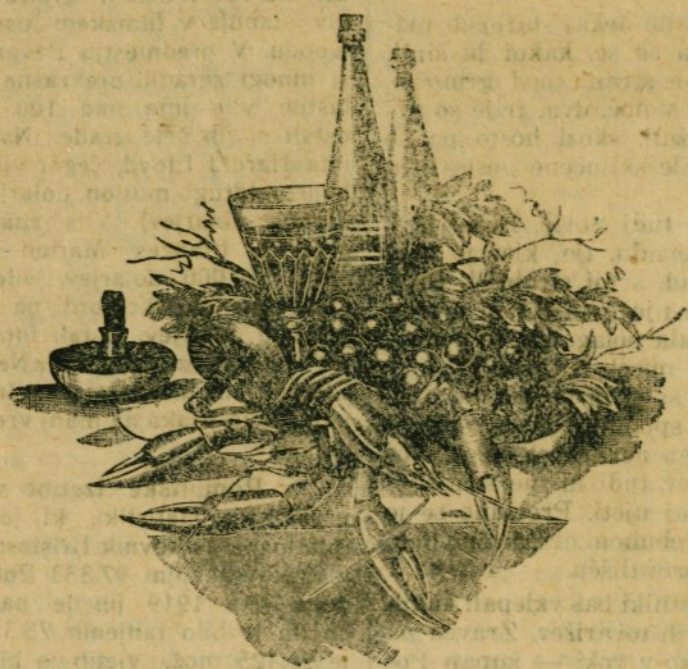
! Znižajmo cene !

Prvovrstno dalmatinsko črno in belo vino po Din 9.— liter

dobi se samo pri tvrdki

I.P. Matković

Celje, Slomškov trg 1.

Tam se dobe tudi vsakovrstne jestvine po najnižjih cenah.

Zvezna tiskarna v Celju

izvršuje vsa v tiskarsko široko spadajoča dela solidno, okusno in najhitreje

Ceně zmerne!

Prepričajte se sami!

Najmoderneje urejena knjigoveznica

Gospodična

izučena trgovine, s srednješolsko izobrazbo, vešča slovenskega in nemškega jezika, vajena tudi vseh hišnih del in šivanja, išče mesta v prodajalnici kot opora gospodinje ali kot vzgojiteljica. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Takojs«.

✂ Premog ✂

iz državnega rudnika v Zabukovci in na željo tudi iz vseh drugih premogovnikov, za domačo porabo ter za obrtna in industrijska podjetja, dobavlja in dostavlja na dom točno in po najnižji ceni

Franjo Jošt, Celje,
Aleksandrova ulica štev. 4.

Delaj, nabiraj in hrani, varčevati se ne brani.

Marljivost, treznost, varčnost, so predpogoj pravnosti!

Pri naložbi zneska po 20 Din se dobi nabiralnik na dom.

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri zadrugi

LASTNI DOM

stavbena in kreditna zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Obrestnje hranilne vloge po 6%

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše. Jamstvo za vloge nad 1,500.000 Din.

Pisarna v Celju, Prešernova ul. 6.

Varčuj v mladosti, da stradaš ne boš v starosti!

Iz malega raste veliko!

Inserirajte v „NOVI DOBI“!

Pupilarnovaren in javnokoristen denarni zavod celjskega mesta

Mestna hranilnica celjska

Ustanovljena leta 1864. — Pod trajnim državnim nadzorstvom.

V lastni palači pri kolodvoru.

Vsi hranilnični posli se izvršujejo najkvalitetneje, hitro in točno. Ugodno obrestovanje. Pojasnila in nasveti brezplačno.

Vrednost rezervnih zakladov nad Kron 25.000.000

Za hranilne vloge jamči mesto Celje s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.